

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"ח 19-11-66975 מורמנובסקי נ' משטרת ישראל - יאלי"כ להב 433 ואח'

1

לפני כבוד השופט מרדכי לוי

אריאל פורמנובסקי

המערער

נגד

1. משטרת ישראל - יאלי"כ להב 433
2. ניר חפץ
- ע"י בא כוחו עו"ד אילן סופר
3. פלונית (שמה אסור לפרסום)
4. היועץ המשפטי לממשלה
- ע"י תת"ק ישראל היום בע"מ
5. ע"י ע"ד אילן סופר
6. עקבא ביגמן
7. ע"י ע"ד אילן סופר
- ע"י ע"ד אילן סופר
8. נטע בנדל
- ע"י ע"ד אילן סופר
9. עמותת "לבי"
- ע"י ע"ד אילן סופר

2

החלטה

1. לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום בתל אביב (כ"ב' השופט מסארווה) מיום 17.11.19 (להלן גם בקיצור: "ההחלטה"), שבה נדון על איסור הפרסום שהוצא בעניין חקירתו של עד המדינה מר ניר חפץ, בכל הנוגע למשימתו, ששמה ופרטיו אסורים לפרסום. זאת, במסגרת החקירה שהתנהלה נגד ראש הממשלה מר בנימין נתניהו. ע"י ע"ד אילן סופר
2. ע"י ע"ד אילן סופר
3. ע"י ע"ד אילן סופר
4. ע"י ע"ד אילן סופר
5. ע"י ע"ד אילן סופר
6. ע"י ע"ד אילן סופר
7. ע"י ע"ד אילן סופר
8. ע"י ע"ד אילן סופר
9. ע"י ע"ד אילן סופר
10. ע"י ע"ד אילן סופר
11. ע"י ע"ד אילן סופר
12. ע"י ע"ד אילן סופר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"ח 19-11-66975 פורמנובסקי נ' משטרת ישראל – יאל"כ להב 433 ואח'

- 1 את האיסור על פרסום שמה וזהותה של המשיבה 3 ואסר לפרסם את השאלות
2 החודרניות שנשאלה.
- 3
- 4 .2 בהודעת הערעור מבקש המערער לבטל את צווי איסור הפרסום בנדון ואת החלטת בית
5 משפט קמא "ולאפשר למערער לחקור את השוטרים בהתאם לבקשה שהוגשה לבית
6 משפט קמא וזכמו כן, להורות למשטרה לפרסם את כול פרטי החקירה", לרבות "שנות
7 ותמונותיה" של המשיבה 3 ואף "השאלות החודרניות עצמן" שנשאלה על ידי החוקרים,
8 וכן "הציבור" ו"להתרשם מהשחיתות המשטרנית ויתקיים דיון ציבורי בעניין,
9 ועקרונות פובליקות הדגוי וזכות הציבור לדעת יקרמו עור וגידים גם במקרה זה", כלשון
10 המערער.
- 11
- 12 .3 תחילה אעמוד על השתלשלות החליכים הרלוונטית לענייננו.
- 13
- 14 ביום 4.11.19 ניתן על ידי כב' השופט אי ברקאי מבית משפט השלום בתל אביב צו ארז"י,
15 במעמד צד אחד, לבקשת היחידה המשטרנית הפוקרת, במסגרת התיק המכונה "תיק
16 4000", ובו הוטל איסור פרסום (רחב וגורף מדי עשמי, כפי שיצוין להלן) של פרטים
17 מהחקירה, לא רק בנוגע לזהותה של המשיבה ולתוצאותיה, אלא אף בנוגע לעצם
18 העובדה שמסרה עדות וכן לעצם קיומה של הצו.
- 19
- 20 לאחר מתן הצו הארעי הנ"ל על ידי כב' השופט ברקאי, התבקש בית משפט קמא על ידי
21 היחידה החוקרת להאריך את תוקף הצו ואף להרחיבו (מנגד, הגישה תביעה מספר כלי
22 תקשורת, וביניהם עיתון "ישראל היום" (המשיב 5), "הארץ" ועיתון "הארץ"
23 (המשיב 7), וכן על ידי המערער ועל ידי מבקשים נוספים וביניהם עיתונאים ועיתון
24 אחת, בקשה לביטול צו איסור הפרסום.
- 25
- 26 ביום 10.11.19 התקיים בפני כב' השופט מסארווה דיון בבקשות, במעמד הצדדים.
- 27
- 28 ביום 17.11.19 ניתנה החלטת כב' השופט מסארווה, נושא הערעור, שלא במעמד
29 הצדדים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"ח 19-11-66975 פורמנובסקי נ' משטרת ישראל – יאל"כ להב 433 ואח'

1 בו ביום, ב-17.11.19 (בשעות הערב) נשלחה ההחלטה לצדדים, לרבות אל המבקש, ויל
2 ידי מזכירות בית משפט קמא.

3

4 ביום 27.11.19 (בשעות הערב) הגיש המערער את הודעת הערעור שלפניי, שבה הוזכר
5 (יותר מפעם) שמה של המשיבה 3, למרות ששמה ופרטיה אסורים לפרסום, וכן הוזכר
6 (בפסקה 2 להודעת הערעור) גם שמותיהם של עורכת דין ושל שופט בית משפט שלום
7 שאף שמותיהם אסורים לפרסום במסגרת פרשה אחרת, כפי שיצוין גם בסיפא ע"ל
8

9

10 ביום 16.12.19 העבר העניין לטיפול, על פי החלטת סגן הנשיא, כבי השופט ג' נויטל.

11

12 לאחר שבחנה את תוכן הודעת הערעור על נספחיה, לרבות החלטת כבי השופט
13 מסארווה נושא הערעור, הגעת למסקנה כי דין הערעור להידחות על הסף, אף מבלי
14 להידרש לתגובת המשיבים ומבלי צורך לקיים דיון בערעור. זאת, מטעמים אחדים
15 שיפורטו להלן, ובמיוחד בשים לב למשקלם המצטבר.

16

17

18 5. ראשית, המערער נוקט בהודעת הערעור בלשון בוטה ופוגענית, בהשמצות ובסגנון
19 פרובוקטיבי ומשתלח. זאת, לא רק כלפי המשיבה 3, כלפי שתי עיתונאים הנזכרים
20 בשמותיהם (בפסקה 2 בהודעת הערעור) והמכונים "כתב החצר של הפרקליטות", אלא
21 גם ובעיקר כלפי ציבור השופטים ובמיוחד כלפי שופט בית המשפט העליון כב' השופט
22 עמית, תוך ייחוס מניעים זרים לשופטים בכלל ולכב' השופט עמית בפרט. למשל,
23 בפסקאות 2, 8 ו-27 ובמיוחד בפסקאות 10, 16 ו-34 להודעת הערעור: "10. בעניין
24 האחרונות כמעט ונעלמו כל השופטים העצמאיים ונותרו רק שופטים שאינם עצמאיים
25 המשמשים כלי שרת של המשטרה והפרקליטות... כל השופטים בכל המדינה (למעט
26 בודדים) ובעיקר בבית המשפט העליון הפכו עצמם חותמות גומי של המשטרה
27 והפרקליטות"; "16... מהטעם הפשוט שכב' השופט עמית מעולם לא דגל בערכים של
28 דמוקרטיה, זכויות אזרח, חופש הביטוי, או חופש הביקורת של עובדי ציבור"; "14...
29 דבריו של כב' השופט עמית מדיפים ריח רע של סטליניזם, ואין בהם אף שמץ של רוח
30 דמוקרטית... הדיעה הדוחת בציבור היא שיכולתו של כב' השופט עמית לעטוף

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"ח 19-11-66975 פורמנובסקי נ' משטרת ישראל – יאל"כ להב 433 ואח'

1 רעיונות סטליניסטים טוטליטריים במלל הספוג ניחוח כאילו דמוקרטי פשוט יאל
2 תיאמן".

3
4 כפי שנקבע בפסיקה, די בטעם הנ"ל כדי לדחות את הערעור על הסף.
5 ראו למשל והשוו בש"א 4945/18 שוקד נ' אינספקט בע"מ (27.6.2018): "למותר לצ"ן
6 כי הבקשה סתובה בסגנון מתלהם ... כמו כן, המערער מפגין חוסר כבוד כלפי רשמת בית
7 המשפט... לן בעל דברים אלו לבדם יש מקום לדחות את הערעור".

8
9 (להלן "עניין חלפון") בפסקה 5: "...אציין כי לא היה מקום לנקוט בלשון הבטחה
10 והמשתלחת שבה נקט הערעור הן בבקשת הפסלות והן בערעור דנא ובבקשות השונות
11 שהוגשו בו. טעם זה די בו על מנת לדחות את הערעור על הסף...".

12 כן ראו והשוו העניין בבג"ץ 668/14 ואן קול נ' מדינת ישראל (14.8.2014) (להלן: "בג"ץ
13 ואן קול"), כי בית המשפט "לא יזקק להוכיח שיגיש העותר אשר ינוסחו בלשון בלוצי
14 ראויה, שיש בה משום השתלחות..."; ע"פ 6408/19 שם טוב נ' מדינת ישראל
15 (2.10.2019), בפסקה 3; ע"א 10721/06 פלוני נ' פלונית (27.3.2007), בפסקה 4 רישא.

16
17 6. שנית, וחשוב לא פחות מכך, מעבר ללשון הפוגענית, המשתלחת והבוטה של המערער,
18 הודעת הערעור כוללת טענות חמורות אשר חסרות כל בסיס עובדתי או ראיתי – לרבות
19 בעניינה של המשיבה 3 וכן נגד המשטרה והפרקליטות ובעיקר טענות כוללניות מופרכות
20 נגד בתי המשפט והשופטים ובמיוחד נגד כ"ב' השופט עמית – כאמור תוך ייחוס מניעים
21 זרים גם לשופטים בכלל ולכ"ב' השופט עמית בפרט – תואת בהסתמך על הטענות (כגון
22 "לא מן הגמנע") ועל סברות (כגון "כנראה", או "תוך כוונה עוינת") שהן להן ה"ל
23 אחיזה במציאות ושאינן להן כל תשתית ראייתית ממשית. כך למשל, בפסקאות 8,
24 10, 16, 17, 27, 34 להודעת הערעור – תוך הסתמכות סתמית, פלשונו של המערער,
25 כביכול על "הודיה בתפירת תיק" מצד השוטרים, על "השחיתות המשטרתית", ועל
26 "מזימות נכלוליות" מצד השוטרים, על "השקפת עולמו הידועה של כבוד השופט
27 עמית" או על "הדיעה הרווחת בציבור" על כ"ב' השופט עמית.

28
29 כפי שנקבע בפסיקה, די גם בכך על מנת לדחות את הערעור על הסף.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"ח 19-11-66975 פורמנובסקי נ' משטרת ישראל – יאל"כ להב 433 ואח'

1 ראו למשל, עניין חלפון, בפסקה 5 סיפא: "... המערער מעלה טענות חמורות על 'תפיות
2 מכרז פיקטיבי' על ידי בית המשפט ומינוי 'מקורבים' על ידי שופטי המחלקה
3 הכלכלית ממניעים זרים... טענות חמורות אלו הועלו ללא בסיס כלשהו ואין בהן
4 ממש".

5 כמו כן, ראו בג"ץ 7545/19 שם טוב נ' משטרת ישראל (13.11.2019), בפסקה 5: "ז"ן
6 העתירה לדחות על הסף אף מבלי להידרש לתגובת המשיבים... לא הוצגה כל
7 תשתית בונדא לא תשתית מבוססת, לטענה בדבר 'סיכול' התלונה מאחורי
8 הקעים...".

9 כן ראו החשון בג"ץ 2718/18 פלוני נ' פלוני (29.5.2018), בפסקה 7: "... העתירה
10 מנוסחת באופן כוללני, מבלי שהונחה כל תשתית עובדתית התומכת בטענות הקשוח
11 כלפי המשיבים... וגם מסיבה זו יש לדחות את העתירה על הסף...".

12
13 עם זאת, למען הסר ספק מובהר באהבה כי אין כל מניעה למתוח ביקורת על החלטה
14 שיפוטית זו או אחרת ואף לנקוט לשון חריפה ותקיפה, ובלבד שמדובר בביקורת
15 עניינית ומבוססת ובלשון מכובדת, שאינה בוטה ומשתלחת; בעוד שהדברים שכונן
16 המערער בהודעת הערעור אינם בגדר ביקורת עניינית, אלא הם מהווים למעשה
17 הכפשה בוטה, משתלחת ופוגענית, אשר נעזרת בכל בסיס וחסרת כל שחר, בין הירוי
18 כלפי עיתונאים אחדים, כלפי המשטרה הפרקליטות ואף כלפי ציבור השופטים בכלל
19 ובמיוחד כלפי כב' השופט עמית בפרט.

20
21 7. שלישית, דין הערעור להידחות על הסף בגין העדר מעמד למערער. לנכוח
22 מניעיו הפסולים כפי שאבהיר להלן.

23
24 אמנם, בית משפט קמא היה ער לשאלת מעמדו של המערער; אולם, הוא לא מצא
25 להתייחס לטוגיה זו במסגרת ההחלטה, ונימק זאת בכך ש"..." ההחלטה היז
26 נדרשים גם בלעדיהם" (פסקה 33 להחלטה). זאת, בשים לב למעמדם של רוב הצדדים
27 לדיון וביניהם עיתון "ישראל היום", עיתון "הארץ" ועיתון "גלובס".

28
29 אלא שרק המערער מצא לנכון להגיש ערעור על ההחלטה, ולכן כיום עולה במלוא
30 חריפותה שאלת מעמדו של המערער.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"ח 19-11-66975 פורמנובסקי נ' משטרת ישראל – יאל"כ להב 433 ואח'

1
2 סעיף 70 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתי המשפט")
3 קובע כי "א) ציווח בית המשפט על איסור פרסום ... רשאי מי שמעוניין בביטול
4 האיסור, לרבות כלי תקשורת, להגיש לבית המשפט שנתן את הצו בקשה לביטולו...".
5 מדובר בתיקון מס' 69 לחוק בתי המשפט, משנת תשע"ב-2012.

6
7 אכן, משטרת ישראל סעיף 70 לחוק בתי המשפט עולה בבירור כי לא רק כלי תקשורת רשאים
8 לפנות לבית המשפט בבקשה לבטל צו איסור פרסום.

9
10 עם זאת, אין בפסיקה תשובה לשאלה כיצד יש לפרש את הביטוי "מי שמעוניין בביטול
11 האיסור, לרבות כלי תקשורת" זהיינו – למי יש מעמד לבקש ביטול איסור פרסום,
12 בנוסף כמובן ל"כלי תקשורת", האמנם לכל אדם שמעוניין בביטול איסור הפרסום, גם אם
13 מניעיו הם אישיים גרידא ואף מטעמים פנימיים של המערער כפי שאטעים להלן.

14
15 לטעמי, יש לפרש את הביטוי האמור ("מי שמעוניין בביטול האיסור, לרבות כלי
16 תקשורת") גם ובעיקר על רקע התכלית של סעיף 70 לחוק בתי המשפט.

17
18 ברי כי תכלית סעיף 70 לחוק בתי המשפט היא להגן על "קידון פומביות הדיון וכן על
19 זכות הציבור לדעת, שעליהן אעמוד להלן, בפסקאות 13 ו-15 (להלן: "מטרה").

20
21 בשום לב לתכלית (הכפולה) האמורה של סעיף 70 לחוק בתי המשפט, מטעם הארז
22 יש לפרש את הביטוי האמור כך שגם אישי ציבור, עיתונאים ורשאים כלליים (קשורים)
23 ועמותות ציבוריות (רשומות ומוכרות), רשאים אף הם, אם רכל עוד הם פועלים בשם
24 זכות הציבור לדעת, לפנות לבית המשפט בבקשה לבטל איסור פרסום (בנוסף כמובן,
25 לכלי תקשורת, וכן לרשות החוקרת, אם הגיעה למסקנה כי אין צורך להגן לאיסור
26 הפרסום שהוטל לבקשתה).

27
28 אולם, מן הצד האחר, הפרשנות התכליתית הראויה של סעיף 70 לחוק בתי המשפט
29 מחייבת לדחות את הפרשנות המילולית הגורפת שבה תומך המערער, שלפיה מותר לכל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"ח 19-11-66975 פורמנובסקי נ' משטרת ישראל – יאל"ב להב 433 ואח'

1 "מי שמעוניין", ללא קשר למניעיו, דהיינו גם אם הוא אדם פרט נאו "מנהל קבוצת
 2 פייסבוק", וגם אם מניעיו אינם כשרים כי אם פסולים, לבקש ביטול איסור פרסום.
 3
 4 לשון אחרת, סבורני כי אין ליתן מעמד גורף, לעניין סעיף 170 לחוק בתי המשפט, ולכל
 5 אדם פרטי שאין לו כל זיקה ציבורית (מוכחת) ושאינו יכול לשכנע את בית המשפט, וכל
 6 ולא רק לטעון בעלמא, כי הוא פועל בשם הציבור או למען זכות הציבור לדעת; וכך, מקל
 7 וחומר, אם בכוחו מניעיו של האדם הפרטי הם אישיים גרידא, ובמיוחד אם מניעיו
 8 אינם פסולים. כמו במקרה של המערער שלפניי, כפי שאבהיר להלן.
 9
 10 במילים אחרות, אין מקום לדש את הביטוי "מי שמעוניין בביטול האיסור, לרבות וכלי
 11 תקשורת" בשם לב רק לרישועה של הביטוי ("מי שמעוניין"), אלא גם בשם לב לסיפא
 12 ("לרבות כלי תקשורת"). בית דין פירוט, הסיפא של הביטוי מלמדת לא רק על כך שגם וכלי
 13 תקשורת רשאי לבקש את ביטול איסור פרסום, אלא יש בה גם כדי ללמד על הנלל
 14 ולתדגים אותו, דהיינו כי בדרך שתהיה לפונה המעוניין להגיש בקשה לביטול איסור
 15 פרסום, מטרה לתרום לזכות הציבור לדעת ולעקרונות פומביות הדיון, ממניעים ענייניים
 16 וציבוריים, גם אם אינו כלי תקשורת ממוסד, כגון עיתונאי או עמותה ציבורית מוכות,
 17 וזאת בהבדל מאדם פרטי שמניעיו הם אישיים פסולים, אשר אך טוען בעלמא כי
 18 הוא מייצג את הציבור, כמסווה למניעיו האישיים כמו המערער דנן, כפי שיוטעם להלן.
 19
 20 במקרה דנן, המערער אמנם מתיימר להציג עצמו כמי שמייצג כביכול את הציבור וזאת
 21 זכות הציבור לדעת והוא סבור שאין הבדל בינו לבין עיתונאי, וכל שונן של בעמי 4, 9,
 22 16 ו-17 לפרוטוקול של הדיון בבית משפט קמא): "... אני כאן בשם הציבור...".
 23 והודעת [צ"ל: פקודת] העיתונות בוטלה. אין הבדל בין אדם דגיל לבין עיתונאי כל
 24 אחד יכול לבקש את [צ"ל: ביטול] צו איסור הפרסום... לעניין המנוגד – אני מייצג את
 25 הציבור... אין הבדל כיום בין עיתונאי ובין מנהל קבוצת פייסבוק... אני כאן בשל אותן
 26 האמון הציבורי במשטרה שהפכה לכלי לדיכוי העם, מעצרי שווא ותפירת תיקים...".
 27
 28 אולם, בפועל, מדובר באדם פרטי שאינו עיתונאי כלל, שאינו איש ציבור, שאין לו זיקה
 29 ציבורית ושאינו מייצג את הציבור כלל ועיקר.
 30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"ח 19-11-66975 פורמנובסקי נ' משטרת ישראל – יאל"כ להב 433 ואח'

1 לא זו אף זו, מתברר כי המערער אינו פועל בשם זכות הציבור לדעת, כפי שהוא טוען,
 2 וכי מניעיו של המערער הם אישיים, פסולים, זרים ונקמניים כלפי רשויות החוק וכלפי
 3 מערכת המשפט, כפי שהעיד על עצמו, בין היתר גם, בבקשה לביטול צו אינזור
 4 הפרסום, שהגיש לבית משפט קמא, שבה הוא ציין, בהתייחסו לעצמו, כי "...7. המבקש
 5 הוא אב בעל כורחו, קורבן של מערכת בתי המשפט למשפחה, אשר מתעללת בו בזה
 6 שש 6 שנים במהלכן הוא אף נותק מבנו הקטין ע"י שופטת פמיניסטית רדיקלית (נ"ב)
 7 השו" (החל בגלל שאימו של הקטין עובדת כמזכירת מדור פלילי בבית המשפט
 8 העליון בירושלים). כמו המבקש, בכל שנה כעשרות אלפי גברים עוברים השפלה,
 9 ניתוק מהילדים, תלונות שווא, מאסרי שווא...9. עקב כך, התגייס המבקש למאבק
 10 מחאה פוליטית בשחיתות שיפוטית, ובשחיתות הפושה במשטרה ובפרקליטות ורוא
 11 גם מנהל קבוצת פייסבוק בה הוא מבקש לפרסם את האמת..."

12 כמו כן, ראו גם שכתב המערער בהודעתו ערעור קודמת שהגיש לבית משפט זה, גם
 13 בתקופה האחרונה, החכונה היא ל... 31176-11-19 פורמנובסקי נ' נוה ואחרים
 14 (להלן: "הערעור הקודם") שבה ציין כי: "... המערער בעצמו שספג תלונות שווא רבות
 15 מאם בנו ... אשר מקבלת סיוע מהנהלת בתי המשפט להרעיל את הרשויות נגדו ..."
 16 (בפסקה 11, שם).

17 על רקע זה יש לראות, אפוא, הן את בקשת המערער מבית משפט קמא ובמסגרת
 18 הערעור דנן, לאפשר לו "לחקור את השופטים", הן את הדברים שמסר המערער בדיון
 19 בבית משפט קמא (בעמ' 17 לפרוטוקול) כי "...אני כאן בשם צדן האמון הציבורי
 20 במשטרה שהפכה לכלי לדיכוי העם, מעצרי שווא ותפירת תיקים שיוחן את הדברים
 21 שכתב המערער בהודעת הערעור דנן, בפסקה 24, ובמיוחד בסיפא של הטענות דלהלן
 22 מדברי המערער ("בדיוק כפי שאשה מתלוננת על מניעה ומבקשת להטרדה
 23 מאיימת...."), דהיינו כי "טעה בית המשפט קמא בכך שלא מתיר למערער להקדיש
 24 השוטרים. דיון מסוג איסור פרסום ... מחייב חקירת מבקשי האג' בדיוק כפי שאישה
 25 מתלוננת על בעלה ומבקשת צו הטרדה מאיימת..." (ההדגשות הן בסמך)

26
 27 זאת ועוד, מתברר כי מדובר בעותור/מערער סדרתי, המנצל לרעה את זכות הפניה
 28 לערכאות, כאמור מתוך מניעים אישיים, זרים, פסולים ואף נקמניים כלפי רשויות
 29 החוק וכלפי מערכת בתי המשפט, כדי להשתלח ולהתנגח במשטרה, בפרקליטות
 30 ובבתי המשפט, ללא כל מעמד ציבורי לגיטימי, תוך התערבות בהליכים לא לו ות"ך

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"ח 19-11-66975 פורמנובסקי נ' משטרת ישראל – יאל"כ להב 433 ואח'

1 בזבזו זמן שיפוטי יקר, על חשבון הזמן השיפוטי שמן הראוי שיוקדש להלוגים
2 בעניינם של מתדיינים אחרים, כגון נאשמים המופרים במיוחד להם בכתב האישום או
3 חשודים ונאשמים הנתונים במעצר ומבקשים להשתחרר הימנו.

4
5 בפועל, זה הערעור השני שהגיש המערער לבית משפט זה בחודשיים האחרונים שזינו
6 להידחות על הסף, כאמור בהחלטה זו ובהחלטתו בערעור הקודם, שנדחה אף הוא על
7 הסף על ידי בית דין ביום 28.11.19, מטעמים דומים לדחיית הערעור דגן ומטעמים נוספים
8 ובניהם עקרון סובייקט הדין, בשים לב להחלטת כב' השופט עמית בפרשה נושא
9 הערעור הקודם בבש"פ 1039/19 הוצאת עיתון הארץ נ' שופטת אלמונית ואח'
10 (13.3.2019) (להלן גם: "בש"פ הארץ" או "החלטת כב' השופט עמית").

11
12 יתרה מזו, מתברר מהיפוט קצר בפסיקה, באמצעות מאגרי המידע הגלויים, כי נוסף
13 על שני הערעורים שהגיש לבית משפט זה בחודשיים האחרונים, דהיינו הערעור דגן
14 והערעור הקודם, המערער הגיש בתקופה האחרונה גם עתירות, קובלנה פלילית
15 ובקשות נוספות, לא רק לבית משפט זה ולא רק לבית משפט השלום בתל אביב (שעל
16 החלטותיו הגיש את הערעורים לבית משפט זה), אלא גם לבתי משפט נוספים, לרבות
17 עתירות לבית המשפט הגבוה לצדק נגד שורת החשפטים ונגד חברת הכנסת איילת שקד,
18 נגד הנשיאה בדימוס של בית המשפט העליון כב' השופטת מ' נאור, נגד מנהל בתי
19 המשפט ועוד, שנדחו על הסף (בג"ץ 300/19 פורמנובסקי נ' איילת שקד שית
20 המשפטים ואחרים (22.1.2019); בג"ץ 3454/19 פורמנובסקי נ' איילת שקד שית
21 המשפטים ואחרים (22.8.2019)), וכן קובלנה פלילית לבית משפט השלום במחוז מרכז
22 בין היתר נגד מנהל בתי המשפט דאז כב' השופט מ' שפיצ' (ק"פ 41701-18-19
23 פורמנובסקי נ' יוסים ואח'), שבמסגרתה נדחתה בקשתו לפקול את נשיאת בתי המשפט
24 השלום במחוז מרכז כב' השופטת ע' רון, כאמור בהחלטתה מיום 30.1.2019.

25
26 מהמקובץ לעיל עולה אפוא, לפחות לכאורה, כי המערער מחפש כל הזדמנות לפנות
27 לערכאות במטרה להתנגח ולהשתלח ברשויות אכיפת החוק ובבתי המשפט, ממניעים
28 נקמניים פסולים, ללא כל מעמד ציבורי, בטענה שאינה מוצדקת שהוא מייצג כביכול
29 את הציבור ואת זכות הציבור לדעת.

30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"ח 19-11-66975 פורמנובסקי נ' משטרת ישראל – יאל"כ להב 433 ואח'

10. כידוע, זכות הגישה לערכאות אינה מוחלטת ומולה ניצבים, בין היתר, האינטרס לנוע
 נקיטת הליכים ללא בסיס עובדתי ומשפטי, במיוחד על ידי עותר/מערער סדרתי טוֹזֵן,
 שלגביו אף קיימת לבית המשפט סמכות טבועה להוצאת צו חוסם, מכוח סעיף 75 לחוק
 בתי המשפט – ראו למשל והשוו: בג"ץ ואן קול, בפסקאות 2 ו-4 להחלטת ההוכב
 בראשות כבי הנשיא אי גרוניס; ע"א 1091/15 רוזנפלד נ' Dolphin Fund Limited,
 בפסקאות 17 ו-18; ע"א 58988-12-16 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקאות 5-6 להחלטת כבי הנשיא אי
 ת"א 8411/16 פלוני נ' פלוני (2017); בג"ץ 2718/18 פלוני נ' פלוני (2018); רע"ב 8411/16 פלוני
 נ' פלוני (2018). בפסקה 34 לפסק-דינה של כבי הנשיאה אי חיות (17.7.2018).
11. מנאליה עולה, אפוא, השאלה האם יש מקום לשקול להוציא נגד המערער צו חוסם,
 במיוחד אם משתנה להטויד את גנת המשפט בערעורי סרק, ממניעים נקמניים
 פסולים, ללא מעמד, תוך בזבוז זמן שיפוטי יקר, וזאת בשים לב למפורט בהחלטתו זו
 וכן בהחלטתי מיום 11.19 בערעור הקודם.
12. נוסף על כך, הערעור לא הוגש במועד, תוך פרק הזמן שנקבע בחוק להגשת ערעור
 בסוגיה זו של איסור הפרסום, כי אם במיחור.
 בפועל, החלטת בית משפט השלום נוסף קערעור ניתנה ביום 17.11.19 וזו היא
 נשלחה למערער בפקסימיליה בו ביום על ידי מחכירות בית משפט קמא וכפי שעולה הן
 מהשורה העליונה בנספח להודעת הערעור 10.1.19 והן מהשימוש מפורסם (בית המשפט).
 בהתאם להוראת סעיף 70ד(א); לחוק בתי המשפט, ניתן להגיש ערעור על החלטה בענין
 איסור פרסום תוך שבעה ימים בלבד.
 ברי כי לא בכדי קבע המחוקק מספר ימים מועט ומצומצם (שבעה ימים) להגשת ערעור
 בנושא זה, ואין להתיר חריגה מהוראת המחוקק ללא כל הצדקה.
 למותר לציין כי המערער לא ביקש, כפי שהיה עליו לבקש, וממילא גם לא קיבל, מניית
 המשפט היתר להארכת המועד להגשת הערעור, אלא עשה דין לעצמו והגיש את
 הערעור באיחור, מבלי להסביר מה הם הטעמים המיוחדים שהובילו לאיחור ולמעשה
 מבלי לנמק כלל מדוע הערעור הוגש באיחור.
 במקרה דנן, מדובר אמנם באיחור בן שלושה ימים "בלבד", אך בשים לב לכך שנוֹזֵן
 היה להגיש את הערעור תוך שבעה ימים בלבד, הערעור הוגש באיחור של כמעט

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"ח 19-11-66975 פורמנובסקי נ' משטרת ישראל – יאל"כ להב 433 ואח'

1 מהתקופה של שבעת הימים שבה ניתן היה להגיש את הערעור, כאמור ללא כל טעם
 2 מיוחד המסביר את האיחור; ומכאן שהוגש בשיהוי ניכר.
 3 מתברר, אפוא, כי בפועל, המערער עושה דין לעצמו ומרשה לעצמו לפנות לבית המשפט
 4 לא רק ממניעים פסולים ונקמניים, ללא מעמד, אלא גם בשיהוי ניכר.
 5 כפי שנקבע בפסיקה, יש באיחור ללא טעם מיוחד ומוצדק כדי להוביל לדחיית הערעור.
 6 ראו למשל: השו"פ: רע"א 2184/12 מיכלוביץ נ' א. אספקה וטרינרית בע"מ, בפסקה 4
 7 להחלטת כב' השופט נ' הנדל (29.8.2012); "..." ודוק: אף איחור של יום אחד – איחור
 8 מאד, אטות דורש דינו של טעם מיוחד..."; כמו כן ראו והשו"פ: רע"א 482/13 אל'הו
 9 חברת ביטוח בע"מ נ' פלונית, בפסקה 6 סיפא להחלטת כב' השופט צ' זילברטל
 10 (23.4.2013); ע"א 75/17 אינטלקט מ.ר. 2014 בע"מ נ' הממונה על הגבלים עסקיים,
 11 בפסקה 18 לפסק-דינו של כב' השופט נ' סולברג (27.2.2018); ע"פ 8431/18 שם טוג' נ'
 12 מדינת ישראל (16.12.2018), בפסקה 4.
 13 עם זאת, מכיוון שמדובר באיחור ברשימה ימים בלבד, מעבר לשבעת הימים שבה
 14 ניתן היה להגיש ערעור, מובהר בזה כי אלמלא הטעמים הנוספים דלעיל לדחיית
 15 הערעור על הסף, ספק אם היה באיחור זה לבבן כדי להצדיק את דחיית הערעור על
 16 הסף.

17
 18 כאן המקום להוסיף כי אמנם עקרון פומביות הדיון הוא עקרון יסודי ועקרון-על בשיטת
 19 המשפט שלנו, המעוגן גם בסעיף 3 לחוק יסודי השפיטה ובסעיף 1 לחוק בתי המשפט;
 20 אולם, גם עקרון זה אינו מוחלט ולעקרון זה יש, כידוע, חריגים; ולעשה, הנושא ועל
 21 איסור פרסום, כאמור בסעיף 70 ואילך לחוק בתי המשפט הוא אחד החריגים
 22 הסטטוטוריים לעקרון פומביות הדיון. ראו לעניין זה בפסקה 8 להחלטת כב' השופט
 23 עמית בבש"פ הארץ; כן ראו למשל והשו"פ: בש"פ 197/12 חדדג' מדינת ישראל, בפסקה
 24 14 (16.12.2012); רע"פ 1201/12 קטיעי נ' מדינת ישראל, בפסקאות 18-19 לפסק-דינו
 25 של כב' השופט נ' הנדל (9.1.2014); בש"פ 6988/19 פלוני נ' עיתון הארץ, בפסקה 24
 26 לפסק דינה של כב' השופטת די ברק-ארז (26.11.2019).

27
 28 בטרם סיום, לנוכח התוכן החריג של הודעת הערעור יש מקום להוסיף הערות אחדות.
 29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"ח 19-11-66975 פורמנובסקי נ' משטרת ישראל - יא"כ להב 433 ואח'

15. אמנם, אין חולק על חשיבותה הרבה של זכות הציבור לדעת (ראו למשל והשוו: ע"פ 11793/05 חברת החדשות הישראלית בע"מ נ' מדינת ישראל, בפסקה 13 (5.4.2006)).
- עם זאת, יש להבחין בין זכות הציבור לדעת פרטים חשובים ורלוונטיים מבחינה ציבורית, לבין חטטנות או מציצנות לשמן או מתוך מניעים אישיים זרים ופסולים.
- כמו כן, גם זכות הציבור לדעת אינה זכות מוחלטת, ויש לאזן בינה לבין שיקולים ציבוריים מתנגשים, וביניהם הזכות לצנעת הפרט וכן הזכות לשם טוב והזכות לכבוד, אשר לאין מעקד חוקתי על-חוקי מכוח חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.
- אמנם, הצו שהוצא תחילה בשנת 2007 במעמד צד אחד, על ידי כב' השופט ברקאי היה רחב מדי ובלתי מאוזן - ולא שפאמור היה זה צו ארעי.
- לעומת זאת, החלטת כב' השופט מסאדונה, נושא הערעור דנן, היא לא רק מפורטת ומנומקת כדבעי, אלא גם מאוזנת כראות. היא ניתנה לאחר דיון במעמד הצדדים, והכוונה היא לאותם צדדים בעלי המעמד המנוכח. דהיינו כלי התקשורת והעיתונאים שביקשו כדן ובצדק את ביטול איסור הפרסום הנ"ל. כאמור, כב' השופט מסאדונה החליט, מצד אחד, על צמצום ניכר של הצו המיועין שהוצא בשעתו על ידי כב' השופט ברקאי, תוך התרת פרסום עצם תוכן החקירה וגם הדיכדוך כי המשיבה 3 נשאלה על ידי חוקרי המשטרה שאלות חודרניות, ובצד שני תוך הותרת איסור פרסום שמה וזהותה של המשיבה 3 על כנו ותוך איסור פרסום השאלות החודרניות שנשאלה - שגם אותן כאמור מבקש המערער לחשוף, בנוסף לשמה של המשיבה 3 ולתוצאותיה.
- החשיפה המבוקשת של שמה ותמונתה של המשיבה 3 ושל תוכן השאלות החודרניות שנשאלה - כפי שמבקש המערער - אינה בגדר אינטרס ציבורי הנשען על הזכות הלגיטימית של הציבור לדעת, כי אם פגיעה קשה, בלתי-רלוונטית ומיותרת בצננת הפרט של המשיבה 3 ובכבוד האדם, ללא כל תועלת ציבורית, והיא אף עולה כזי חטטנות ומציצנות, ממניעים אישיים פסולים - שאין בינן לבין זכות הציבור לדעת ולבין עקרון פומביות הדיון, ולא כלום.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"ח 19-11-66975 פורמנובסקי נ' משטרת ישראל - יאל"כ להב 433 ואח'

1 ואכן, לא בכדי כל כלי התקשורת והעיתונאים שביקשו את ביטול הצו הארעי (שהוציא
2 בשעתו כב' השופט ברקאי) לא ערערו על החלטתו המאוזנת של כב' השופט מסארוזה,
3 אלא רק המערער, אשר מניעיו כאמור הם אישיים, זרים, פסולים ואף נקמניים,
4 כמפורט לעיל.

5
6 16. יש לראות בהומרה חלק מהדברים שכתב המערער בהודעת הערעור, אשר יש בהם כדי
7 הכפשה חסרת בסיס הן של המדינה, אשר לטענת המערער (בפסקה 13 להודעתו
8 המערערת) היא "מתחזה להיות כאילו דמוקרטית", והן ובעיקר של רשויות המדינה,
9 ובניהן רשויות אכיפת החוק והרשות השופטת, ובמיוחד הכפשת ציבור השופטים
10 בכלל והשופטים בבית המשפט העליון ובעיקר כב' השופט עמית בפרט, כמפורט לעיל.

11
12 17. בפועל, יש לראות בכל את הטענות של המערער כלפי ציבור השופטים, כאילו
13 "אינם עצמאיים, המטמשים בלי שררה של המשטרה והפרקליטות".

14
15 למותר לציין כי אין על השופטים מרות זולת מרות החוק וכן כי השופטים עושים
16 מלאכתם נאמנה, ללא כל משוא פנים, כמוחייב עליהם הדין, וזאת בתנאים קשים של
17 עומס כבד המוטל עליהם, הנובע בין היתר מהתדכנות מיותרות, מערעורי סוּק,
18 מבקשות סרק ומעתירות סרק, במיוחד מצד מערערים/עותרים סדרתיים וטרדניים
19 שמניעיהם פסולים, כמו הערעור דן והערעור הקודם שהם המערער אך לפני
20 כחודשיים, אשר גורמים לבזבוז זמן שיפוטי יקר הגם שדאגם להידחף על הסף.

21
22 עם זאת, ברי כי כל אדם ובכלל זה גם כל שופט יכול לטעון ולגדל מידע על הערעור;
23 אך יש להבחין היטב בין טענות ענייניות ולגיטימיות שלפיהן הערכאה דלמטה טענה
24 בהחלטתה נושא הערעור, לבין הכפשות חסרות בסיס והשתלחנות בוטות ומוגעניות
25 בשופטים במסווה של ערעור ענייני כביכול, כמו במקרה דנן.

26
27 כמו כן, כפי שהובהר לעיל, אין כל מניעה למתוח ביקורת על החלטה שיפוטית זו או
28 אחרת ובלבד שמדובר בביקורת עניינית ומבוססת ובלשון מכובדת, שאינה בוטה
29 ומשתלחת - בעוד שהדברים שכתב המערער בהודעת הערעור אינם בגדר ביקורת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"ח 19-11-66975 פורמנובסקי נ' משטרת ישראל – יאל"כ להב 433 ואח'

1 עניינית, אלא הם מהווים למעשה הכפשה בוטה ופוגענית, אשר נעדרת כל ביזיס
2 וחסרת כל שחר.

3
4 ההשמצות וההכפשות חסרות הבסיס של המערער את רשויות החוק ואת ציבור
5 השופטים, ובמיוחד את שופטי בית המשפט העליון בכלל ואת כב' השופט עמית בזוהן
6 אישי ומנוגד בפרט, כביכול בשם זכות הציבור לדעת, עלולות אף לפגוע או לכרסם
7 באמון הציבור ברשויות המדינה ובבתי המשפט.

8
9 הכפשות והשתלחויות כאלה יכולות אף להגיע כדי עבירה פלילית, או לפחות הן גובלות
10 בעבירה פלילית, בגון שההעלבת עובדי ציבור – גם אם אינן מהוות זילות בית המשפט.

11
12 למותר לציין כי אין המערער יכול לעשות דין לעצמו, ושעליו להקפיד למלא אחר
13 הוראות החוק, לרבות בעניין סיק הזמן שבו מותר להגיש ערעור, מקום שיש לו מעמד,
14 וכן להקפיד להימנע מהעלבת עובדי ציבור באשר הם.

15
16 כמו כן, צריך שיהיה ברור לכול, לרבות למערער, כי יש לכבד את פסיקת בתי המשפט
17 ובראש ובראשונה את פסיקת בית המשפט העליון, המהווה על פי הדין הלכה מחייבת,
18 וכי חלילה מלהגיע למצב שבו "לית דין פלילית דין" (ויקרא י"ב כ"ח, א) ושבו "איש
19 הישר בעיניו יעשה" (שופטים י"ז, א; כ"א, כח).

20
21 18. סוף דבר, הערעור נדחה על הסף, כמובהר לעיל.

22 כמו כן, אני אוסר פרסום תוכן הודעת הערעור – שבה נכללים בין היתר שמות של
23 המשיבה 3, מספר פעמים, וכן שמם של עורכת דין ושל שופט בנג' משפט עמוס
24 האסורים אף הם לפרסום במסגרת פרשה אחרת, כמפורט בהחלטתי בערעור הקודם
25 – האת כדי למנוע פרסום שמם ופרטיהם המזהים אשר אסורים כאמור לפרסום,
26 בהתאם להחלטות כב' השופט מסארווה ולהחלטת כב' השופט עמית.

27
28 המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים, תוך הפניית תשומת לבם לאיסור הפרסום של
29 תוכן הודעת הערעור דנן, כאמור לעיל.

30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"ח 19-11-66975 פורמנובסקי ג' משטרת ישראל – יאל"כ להב 433 ואח'

1 כמו כן, המזכירות מתבקשת להעביר החלטה זו, יחד עם החלטתי בערעור הקודם (ע"ח
 2 19-11-31176), למנהל בתי המשפט, כב' הנשיא ז"ר י' מרזל, לנשיא בית המשפט,
 3 כב' השופט א' אורנשטיין, ולסגן הנשיא, כב' השופט ג' נויטל.

4
5
6

ניתנה היום, כ"ג כסלו תש"פ, 22 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.

 מרדכי לוי, שופט

7
8

איסור פרסום